

Δε μπορώ να σου γράψω πλέον. Από σοβά σε σοβά πάει αυτό το ζώφιο. Με έχει ξεθεώσει στα αναπάντεχα. Να σκαρφαλώνω στην ηλικία μου να μπορούσα θα 'θελα και να μπορούσα.

Αυτή η ευαισθησία του ελεύθερου τρομοκράτη είναι αυτό

Δε μπορώ να σου γράψω πλέον. Από σοβά σε σοβά πάει αυτό το ζώφιο. Με έχει ξεθεώσει στα αναπάντεχα. Να σκαρφαλώνω στην ηλικία μου να μπορούσα θα 'θελα και να μπορούσα.

Αυτή η ευαισθησία του ελεύθερου τρομοκράτη είναι αυτό που θέλεις να πετύχω. Έρχεται το βράδυ και το πετυχαίνω. [θα με κυνηγήσουν γι αυτό οι προστάτες] Και πέφτω πάνω στο ζώφιο σαν νόμιμος παραχαράκτης της ιστορίας. Ανεξήγητο μέγα η ρίζα αυτής της ευαισθησίας στις υποκλοπές των σκέψεων. Δεν κοιτώ τα μάτια σου πλέον, φοβάμαι. Φοβάμαι μη δω,.. να με δω δε φοβάμαι.

Ένα βήμα πίσω.

Η ευκολία με την οποία φοβάμαι δε με συγκλονίζει πλέον. Στις ακραίες μου ζωές θα μπορούσα να με συγχωρήσω. Σε αυτή τη περίπτωση ο λόγος έχει να κάνει με περιγραφή παράνομου χαπιού. Μικρό , χαριτωμένο , με γεμάτο σχήμα και δυνατότητα αποπροσανατολισμού.

Πώς να σε φωνάζω αγαπημένη;

Μιλώ στην ηλικία μου.

Έρχομαι από τον ορισμό σου για να φτάσω στην εποχή της πολλαπλής επιλογής.

α.εγώ

β.εσύ

γ.εμείς

δ.αυτοί.

ε.κανέννας

Ποιος έρωτας;

Ένα μηχάνημα προσαρμοσμένο στις ανάγκες της κάθε εποχής του χρόνου. Μοσχοπουλάει η άνοιξη κατά την πεταλούδα. Επενδυτές σπεύσατε! αίμα ζωηρό, αίμα χωμάτινο. Ο χαρακτήρας και οι ανάγκες του χρόνου αγκαλιάζονται υπό την επήρεια της χρονικής περιόδου που βάζουμε μπαταρίες στο μηχάνημα. Μετά χαλάει η μία από αυτές, πάντα η μια από αυτές. [διάολε] Η ξεφόρτιστη θα αποτελέσει πεδίο ανάλυσης και εξέλιξης μιας επόμενης εξιλέωσης και ενός πιθανού ρεβανσιισμού. Η νικήτρια δε, πηγή ενέργειας καμαρώνει, εξηγώντας την υφή και το ύψος του τροπαίου στα καλώδια των αισθήσεων. Η εποχή των μηχανών και ο ανόητος άνθρωπος θα οργιάσουν από εξέλιξη όταν αλλάξει η θερμοκρασία. Αναμείνατε στις οθόνες σας για το δελτίο καιρού.

Δεν είμαι σχολή. □ μυνα είμαι. Ούτε καλός άνθρωπος. □ μυνα πάλι.